

Naslovna › Aktualno › Strošinci - selo na rubu granice polako ali sigurno gubi rat s...

Aktualno

Destinacija

Strošinci – selo na rubu granice polako ali sigurno gubi rat s “bijelom kugom”

Objavio **Ivan Matić** 29. studenoga 2025.

👁 4 💬 0

Foto: Đuro Karalić

Na samoj granici sa Srbijom, a u sklopu Općine Vrbanja, nalazi se selo Strošinci koje je i najmanje naselje u toj općini. Već na prvi pogled, kada prolazite ovim selom, može se zapaziti kako je selo uređeno. Može se vidjeti niz novih fasada na obiteljskim kućama, uređene okućnice, središnje pješačke staze, seosku crkvu, uređen okoliš, klupe za sjedenje, žardinjere s cvijećem... Jednom riječju sve izgleda uredno i lijepo. Međutim, vrlo brzo se može zaključiti i kako u selu prevladavaju starije osobe koje susrećemo na ulici. I to je pokazatelj da su i Strošinci jedno od sela koje se suočava s “bijelom kugom” te da tu borbu selo polako ali sigurno gubi.

Prema podacima iz Popisa stanovništva iz 2021. godine Strošinci broje 361 stanovnika ali i sami mještani kažu da ih je manje i da se neka realna brojka kreće oko 300 do 320 mještana. Kako i koliko “bijela kuga” napreduje govori i podatak da su Strošinci 2011. godine imali oko 500 stanovnika, a prije rata i više od tisuću.

U prilog ovom pitomom naselju ne ide ni činjenica što se nalazi izvan svih cestovnih pravaca tako da se do Strošinaca ide ciljano i kada dođete do kraja sela ne možete dalje jer selo graniči sa Srbijom s tim da u blizini nema graničnog prijelaza. Jedino što možete je da se okrenete i krenete nazad. To je i jedan od najvećih problema ovog sela koji se ne može skoro riješiti. Po riječima mještana drugi problem je što im je sve daleko, odnosno što za bilo kakvu ozbiljniju kupovinu, liječnika ili nešto slično morate sjesti u automobil i odvesti se do Županje, Vinkovaca ili nekog drugog grada.

„To su svakako najveći naši problemi od kojih sve kreće. Izolirani smo od svega i sve nam je daleko. Samim tim nema niti novih radnih mjesta koja bi zadržala mlade. Međutim, i da se pojave nova radna mjesta pitanje je tko bi radio jer ljudi jednostavno nema“, kaže nam Tomislav s kojim razgovaramo ispred njegove kuće.

Ne želi se fotografirati jer, kako kaže, i nema baš nešto lijepo reći ali ne krije svoje razočarenje načinom života.

„Da se razumijemo ovdje je lijepo živjeti. Mirno je, sporo, nema nekog stresa, selo je pa svi nekako živimo zajedno i pri tome dijelimo i dobro i zlo ali mladi ne mogu biti zadovoljni. Iskreno, ne možemo ni mi stariji jer kada moramo za sve sjesti u automobil i voziti se 30-40 kilometara u jednom smjeru nije baš ugodno. Mladi žele više života, više sadržaja, više mogućnosti kojih nema“, kaže u dahu Tomislav.

Radi toga danas mještana ovog sela ima širom Hrvatske ali i u Njemačkoj, Austriji, Švicarskoj, Irskoj... Svi oni vole svoje selo i nisu ga zaboravili što se, kako kažu mještani, vidi ljeti kada tijekom godišnjih odmora dođu u selo i kada ono živne.

Kada je pak riječ o sadržajima u selu djeluje seoski KUD “Seljačka sloga”, Lovačko društvo “Vepar”, nogometni klub, područna škola do četvrtog razreda...

“Ima svega ali opet nema ničega. To je tako u tim našim selima u Slavoniji ali nisu Strošinci jedini jer to je sudbina velike većine sela u Vukovarsko – srijemskoj županiji pa i šire. Prošla su vremena kada su se mladi zadovoljavali životom u selima gdje nije bilo nekih sadržaja i života. Danas mladi žele kafiće, diskoteke, tržne centre, bazene, razne sportske terene, teretane... Toga kod nas ničeg nema, kao niti u ostalim selima, i normalno je da odlaze koliko god to nama roditeljima bilo teško i bolno”, kaže nam Martina koju srećemo dok ide do susjede na kavu.

Upravo su te susjedske kave nešto što je nezaobilazno i svojevrsni ritual i vrijeme kada mogu sjesti, popričati, odmoriti se, prisjetiti se nekih starijih vremena ali i progovoriti o budućnosti. Radi svega toge kave se ne propuštaju.

O životu u Strošincima, selu na rubu granice, razgovarali smo i s Zlatkom Baltom koji živi u tom selu ali je i predsjednik Vijeća Općine Strošinci. I on kaže kako je iseljavanje veliki problem s kojim se suočilo ovo selo ali i napominje kako je ono zadnjih godina i stalo.

„Taj problem iseljavanja je postao prisutniji nakon Domovinskog rata i godina koje su uslijedile. Novi val iseljavanja uslijedio je poslije ulaska Hrvatske u EU. Ove godine možemo se pohvaliti činjenicom da je ona po natalitetu rekordna. Naime, do sada se rodilo devetero djece što je podatak za pohvaliti. Međutim, do sada imamo i 16 umrlih što govori koliko nam je stanovništvo staro“, kaže Balto.

Dodaje i kako u selu ima niz sadržaja te da općina Vrbanja maksimalno, koliko može, pomaže rad raznih udruga. Ukazuje i na socijalna davanja kao i na činjenicu da se seoska infrastruktura iz godine u godinu obnavlja i razvija. Kada je pak riječ o poslu mještani se najvećim dijelom bave poljoprivredom ili su zaposleni u Hrvatskim šumama gdje također radi više mještana ovog naselja. Nešto ih je zaposleno i u policiji, vojsci kao i kod privatnika.

„I Strošinci, kao i svako drugo selo, ima svojih problema ali i prednosti. Nama je naše selo lijepo i mi ga volimo, a vjerujemo je i kako će se stvari u budućnosti popraviti na bolje. Ima i onih koji se vraćaju iz inozemstva, a postoje i najave drugih“, zaključio je Balto.

AUTOR: Nikolina Bradarić

**TEKST JE OBJAVLJEN UZ FINACIJSKU POTPORU AGENCIJE ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE
IZ PROGRAMA ZA POTICANJE NOVINARSKO IZVRSNOSTI**